

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 11/22

מיום 6/6/2022

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 11/22

מיום 6/6/22

עמוד 2 מתוך 14

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 11/22
שהתקיימה ביום שני 6/6/22 בבניין העירייה

נוכחים:

יעלה מקליס	- ראש העיר
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
יוסי חזן	- סגן ראש העיר
שמואל רוטמן	- מ"מ וסגן ראש העיר
אתי פרץ	- חברת מועצה
אמנון סעד	- חבר מועצה
חיים מימון	- חבר מועצה
ויקטור ג'נח	- חבר מועצה
אורי שנהר	- חבר מועצה
איציק לנדר	- חבר מועצה

חסרים:

ליאור גלבוש	- חבר מועצה
בן-ציון רזניק	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
יפעת זמיר	- חברת מועצה
דקלה שן-טל	- חברת מועצה

סגל:

גיל סימנהויז	- מנכ"ל העירייה
עו"ד רוני חלמיש	- יועמ"ש
גל לניאדו	- גזבר העירייה
ישורון פרסיק	- מבקר העירייה
שרית קפלן	- סגן היועמ"ש
אוקסנה פרנק	- מ"מ מהנדס העיר

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 11/22

מיום 6/6/22

עמוד 3 מתוך 14

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר.
2. אישור מועצת העיר לפירעון מוקדם של חלק מהלוואת פיתוח שניטלה בשנת 2021.
3. דיווח על הדו"ח השנתי במתכונת רבעונית ל 31.12.21 (לא מבוקר).
4. העברת סך של עד 4.6 מ"ח מהתקציב הרגיל לקרן עודפים.
5. אישור חקיקת חוק עזר ליהוד-מונוסון (הריסת מבנים מסוכנים) התשפ"ב- 2022.

פרוטוקול

יעלה מקליס: ערב טוב לכולם, ישיבת מועצת עיר מן המניין 11/2022. אקריא בקצרה את המשתתפים: חיים מימון, אמנון סעד, אתי פרץ, ויקטור ג'נח, שימי בונפיל, יוסי חזן, איציק לנדר, אורי שנהר, ישורון - מבקר העירייה, רוני - היועץ המשפטי, גל - הגזבר, גיל - המנכ"ל, שמוליק - ממלא מקום ראש העיר. נמצאות איתנו גם שרית קפלן - התובעת העירונית ואוקסנה - מ"מ מהנדס העיר. אנחנו תשעה, יש לנו קוורום.

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

יעלה מקליס: כמה עדכונים.

מכרז פנאומטי לשכונה החדשה - פורסם, נמצא באוויר, עדיין בתהליך משא ומתן לקבלת מימון מרמ"י. למי שלא יודע, פיננסי אשפה פנאומטי כדי שלא יסתובבו משאיות לפינוי אשפה ברחבי השכונה החדשה. דיברנו על שכונה ירוקה, שכונה איכותית ופורסם מכרז פנאומטי-

ויקטור ג'נח: באילו שכונות זה יהיה?

שמואל רוטמן: מקב"ת.

יעלה מקליס: במקב"ת. בעיר עצמה, בהתחדשות העירונית וביאקובסקי, קדושי מצרים, הרצל, בונים מערכת פנאומטית, יש שם מרכז פנאומטי לשכונה הזאת. בוויצמן, בתוכנית התחדשות עירונית מתוכנן גם מרכז פנאומטי, כשהמטרה היא להקטין כמה שיותר את הנסיעות של משאיות ברחבי העיר עם כל המשמעות. לא צריך להסביר לכם כמה זה יכול לשפר-

אורי שנהר: יעלה, מי צריך לממן את התחזוקה של זה?

יעלה מקליס: תלוי איפה. זה חלק מהתחזוקה שצריך לממן אותה, בבית המשותף.

אמנון סעד: הבית המשותף ישלם את הפינוי של האשפה?

יעלה מקליס: כן. לא את הפינוי, את המערכת הפניאומטית. היינו לפני שנתיים-שלוש, עם הקורונה, לא זוכרת את הזמנים, ברעננה, בשכונה החדשה, יש שם מרכז פנאומטי. אם תרצו אפשר לארגן עוד סיור שם. אין שם טיפת ריח, כל הפסולת מתחת לאדמה מובלת למרכז אחד, שם עושים את המיון ושם מטפלים בפסולת ומפנים את זה.

שימי בונפיל: יש את זה בכל השכונות החדשות.

יעלה מקליס: כן כן. בתוך הבית יש פיר כזה-

אתי פרץ: יש בפתח תקווה.

(מדברים ביחד)

שימי בונפיל: הבעיה היחידה זה התחזוקה, שאם אלה שעוברים מהפינוי בינוי נגיד שגם ככה הם אין להם יותר מידי אמצעים, זה הדבר היחיד.

אתי פרץ: למה, מה תחזוקה? מה האמצעים?

אורי שנהר: אם לא מתחזקים טוב, זה נורא.

שמואל רוטמן: צנרת פנאומטית זה בעומק של שישה מטרים או שלושה, אני לא זוכר, היא רצה מהבניינים-

שימי בונפיל: ולמטה יש מיונים, מתחת לאדמה יש מיונים.

ויקטור ג'נח: בהתחדשות העירונית, האוכלוסייה שהולכת להיות שם היא סוציו-אקונומי מיונס, אני הייתי מציע ליזם לתחזק את זה 5 שנים לפחות.

יעלה מקליס: יש מצב. אנחנו במשא ומתן עם רמ"י שהם יממנו את הבנייה ואז תהיה פחות תחזוקה. אם מישהו רוצה לבקר במרכז כזה כמו ברעננה-

אתי פרץ: לא, ראינו. השאלה היא מה התחזוקה החודשית של דבר כזה? האם אנשים במוצע יכולים לשלם דבר כזה כל חודש? את מוסיפה לי עכשיו לעלויות החודשיות שלי עוד כסף, אני רוצה להבין לאדם ממוצע כמה-

יעלה מקליס: לא זוכרת אבל אפשר לבדוק את זה.

אתי פרץ: בערך, זה 20 שקלים או 200 שקלים בחודש?

יעלה מקליס: לא זוכרת, לא רוצה להגיד התחייבות, אבל זה בהחלט מוסיף לאיכות החיים בשכונה, לאיכות המרחב הציבורי. תארי לך, אין משאיות אשפה. ואני לא מקבלת הודעות אתמול בשעה 4:00 בבוקר שהתחילו לפנות אשפה-

אורי שנהר: כשזה עובד, זה עובד נפלא. כשזה לא עובד, זה מפגע.

יעלה מקליס: אני מסכימה, זה תמיד נכון. אגב, משפט עליון כמו שאומרים אבל כן זה נכון, גם כשהביוב עובד הוא עובד וכשהוא לא עובד הוא מסריח.

ויקטור ג'נח: גם המזגן כשלא עובד בקיץ, זה-

יעלה מקליס: כן, אבל כשמגיעה משאית האשפה ליד הבית שלך, ועושה רעש, ועושה את השובל הזה, אז זה גם-

שימי בונפיל: זה אומר שנתחזק את העיר בפחות משאיות זבל?

יעלה מקליס: זה ברור, הכול מתרכז במקום אחד.

שימי בונפיל: אז זה מה ששאלתי, האם התחזוקה של המשאיות זה לא אותו כסף של התחזוקה של המערכת עצמה? אז גם אפשר להשאיר את זה ככה, במקום משאיות, שהעירייה תתחזק.

שמוראל רוטמן: העירייה מתחזקת דבר כזה.

יעלה מקליס: היא מתחזקת-

אורי שנהר: הקטע העירוני נראה לי שהוא מתחלק, והעירייה צריכה לתחזק.

יעלה מקליס: ברור. אין בכלל ספק.

אורי שנהר: אבל בתוך הבניין-

יעלה מקליס: אבל בתוך הבניין, זה כמו שאתה מחזיק את הביוב בתוך הבניין, ואם הביוב נסתם כי כולם זרקו מגבונים בתוך הבניין?

אורי שנהר: זה עוד גורם שמצריך תחזוקה.

יעלה מקליס: נכון.

חיים מימון: אבל למה העלות של הפינוי מועמסת על הדיירים?

יעלה מקליס: לא אמרתי העלות של הפינוי, העלות של התחזוקה של המערכת בתוך הבניין.

חיים מימון: לא, לא הבנתי.

שמוראל רוטמן: זה בדיוק מתחלק לשניים.

יעלה מקליס: כמו בכיוב, בכיוב עד היציאה למרחב הציבורי הבניין מתחזק, ומשם והלאה במקרה הזה "מי אונו" מתחזק, אותו הדבר פה. כל מה שקשור בצינור הפנימי של הבניין, מחזיקים הדיירים, ומה שמעבר לצינור הפנימי של הבניין, מחזיקה העירייה.

גל לניאדו: שזה כמעט הכול.

יעלה מקליס: אבל אם זה חשוב, בואו נעצור. אני מציעה כדי שלא נדבר באופן כללי ובהצהרות, אם אתם רוצים, נקיים דיון ממש לגופו של עניין מה זה פנאומטיקה, אני אפילו אמליץ לצוות המקצועי, לקחת את הצוות לרעננה, לאותו מקום שהיינו או לכל שכונה חדשה אחרת, שיתרשמו מהאסתטיקה-

אורי שנהר: אנחנו שואלים אם יש אפשרות לקבל תחשיבי הוצאות?

יעלה מקליס: בסדר, ברור.

אתי פרץ: וכמה זמן אחריות.

יעלה מקליס: בשבוע שעבר קיימנו את טקס הענקת אות "יקיר העיר", טקס מאוד מאוד מכובד, הענקנו לשנים עשר יקירים מוותיקי העיר, באמת ממלח העיר הזאת, מהשורשים. כל אלה שהגיעו יחד איתם, יהוד הוותיקה במיטבה, אנשים שהתנדבו לאורך שנים, במסגרות שונות, בחינוך, בתרבות, בתרבות תורנית, באמת מיסודות הקהילה שלנו. היה באמת מאוד מאוד מרגש. כל מי שהיה בוודאי מהנהן בראשו, ואנחנו מאחלים לכולם בריאות טובה ושנמשיך להביא להם את השמחה וההערכה הזאת שכל כך שימחה אותם וכל כך חשובה לכל הקהילה.

עבודות קרצוף ריבוד - כמו שראיתם, הושלמו עבודות קרצוף-ריבוד במונוסון, נותרו עוד מספר צביעות של סימונים. בעוד שבועיים אנחנו מתחילים פה ברחבי העיר, ריבוד ברחוב רמז וברחבי העיר הנוספים. ברחוב ויצמן "מי אנו" התחילו לעבוד, אחרי שהם יגמרו אנחנו ניכנס.

אתי פרץ: הסגירה הזאת, היא הרבה זמן?

שימי בונפיל: כן.

יעלה מקליס: בינתיים "מי אנו" עובדים שם.

שימי בונפיל: אחרי ש"מי אנו" מסיימים, העירייה נכנסת.

יעלה מקליס: כמה חודשים. מחליפים שם את קו צינור המים וכיוב וכל מה שצריך בכניסה לעיר. אני איחורתי להלוויה כי שכחתי שהעירייה ברשות ראש העיר הזאת סגרה את ויצמן.

השבוע אנחנו גם שמחים לקיים את חידון התנ"ך העירוני לבתי ספר, נדמה לי ביום רביעי.

אתי פרץ: למה לא שלחתם לנו הזמנה? אני לא יכולה להיות, חבל מאוד שלא ידעתי, אני שומעת את זה פעם ראשונה.

יעלה מקליס: אז זה ביום רביעי, אני לא יודעת אפילו מתי. נבקש מרונית לשלוח לכולם, אם היא לא שלחה עדיין.

אורי שנהר: אז זה בערב? בבוקר?

שימי בונפיל: בבוקר, בבוקר. הנה אני שולח לכם.

יעלה מקליס: טוב, הבנייה של בית הספר "הרצל" ממשיכה, אולם הספורט ב"יובל" ממשיך ומתקדם כמתוכנן. התחלנו בעבודות להקמת המבנה לרווחה במוהליבר פינת שבזי, קיבלתם הזמנה, גם כן ביום רביעי. כמו שאמרתי "מי אנו" התחילו בעבודות תשתית ברחוב ויצמן, אחרי שהם יסיימו אנחנו נחדש את הרחוב, כולל אי התנועה. ברחוב שבזי גם כן העבודות מתקדמות, יש שם גם שינויים בתנועה וזה מתקדם כמתוכנן.

אמנון סעד: מה עושים בחניון שם?

יעלה מקליס: איזה חניון?

אמנון סעד: הרי עשינו שם עכשיו חנייה, נכון? בשבזי?

יעלה מקליס: בשבזי 15? איפה?

אמנון סעד: לא, לא, יש עבודות עכשיו.

יעלה מקליס: בפניה? או בפנים?

אמנון סעד: אבל מה עשינו שם, למה היה צריך להרוס את מה שהיה?

גיל סימנהויז: אנחנו לא הורסים את מה שהיה.

אמנון סעד: יש טרקטורים.

גיל סימנהויז: זה חלק מהשטח החום שעובדים עליו, וגם מייצרים שם שיפוע הפוך לטובת הציבור. עד סוף שבוע זה יסתיים.

אמנון סעד: לא, בסדר, אני רק שאלתי.

יעלה מקליס: הייתה שם בעיה עם השיפוע.

אמנון סעד: בעיות ניקוז.

יעלה מקליס: כן, נזל לתוך אתי הביתה. משפחת נגר הייתה מוצפת.

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 11/22

מיום 6/6/22

עמוד 7 מתוך 14

שימי בונפיל: אולי, ראש העיר, תעדכנו לגבי הסדרי החניה החדשים שנפתחים שם, החניון של הרווחה והחניון של הנוער, וההכנות שלנו להגדיל. יש לנו הרבה תלונות ברחוב שבזי.

יעלה מקליס: מה?

גיל סימנהויז: במסגרת העבודות ברחוב שבזי, למעשה נסגרה הדופן הצפונית ובוטלו מקומות חנייה בלתי מסודרים שחנו בין העצים, וביצענו עבודות בחניון שעליו דיברת ברחוב שבזי.

שימי בונפיל: החניון של הרווחה.

גיל סימנהויז: החניון הזה, עד סוף השבוע יסתיימו בו העבודות והוא יוחזר חזרה לשימוש הציבור. בנוסף, הכשרנו את מה שהיה מתחם הנוער מול "טאטי", שבוע שעבר צבענו והכשרנו את זה בחזרה כחנייה פתוחה לציבור. מעבר לכך, חניון שנמצא בגרון מול א.ל. אלקטרוניקה, אנחנו מכשירים שם עוד מקומות חנייה, עד התואי של ה-

שימי בונפיל: איפה שהיה האוטובוס הזה, הנוטוש.

אמנון סעד: ומעמיקים את החניון.

גיל סימנהויז: כדי שיתאפשרו עוד מקומות חנייה באזור התעסוקה.

אמנון סעד: יש פה מהנדס, אתם יכולים להיעזר בו, הוא קצת עסוק.

יעלה מקליס: טוב.

ויקטור ג'נח: יש בשבזי מוסכים. כשהם מוציאים את הרכבים, הם לא נוגעים בהם, אין שם חניה עם כחול-לבן שצריך לשלם, הוא שם את זה. אני בשבוע שעבר דיברתי עם פקחים, פעמיים לשים לו דו"ח, אי אפשר לעשות לו דו"חות, אבל אפשר לדבר על זה. לא יכול להיות שהם יחזיקו ארבעה או חמישה רכבים ישנים בשטח החולי הזה, אבל אי אפשר לעשות כלום, אין אדום לבן. פעם בעצמאות עשינו קטע, שהוא שם, המכונאי, שם לו כחול לבן, ואז אי אפשר להפסיק. אני שואל את הפקחים מדי שבוע, פעמיים.

סעיף מס' 2 - אישור מועצת העיר פירעון מוקדם של חלק מהלוואת הפיתוח שניטלה בשנת 2021.

יעלה מקליס: אנחנו עוברים לסעיף 2. אישור מועצת העיר לפירעון מוקדם של חלק מהלוואת הפיתוח שניטלה בשנת 2021. בהתאם לאישור מועצת העיר נטלה העירייה בחודש יולי 2021 הלוואת פיתוח בסך 10 מיליון ש"ח לצורך תכנון וביצוע פרויקטים בעיר. הלוואת הפיתוח ניטלה כגישור מימוני על מנת לקדם תכנון לקראת ביצוע פרויקטים, וזאת עד לקבלת כספי פיתוח משמעותיים לקופת העירייה. כעת, לאחר קבלת כספים מרמ"י במסגרת הסכם הגג, לעירייה יתרת כספי פיתוח, המאפשרת תכנון וביצוע של פרויקטים שאושרו במסגרת תוכנית העבודה, ואין עוד צורך בהלוואת הגישור. לפיכך מבקשת העירייה לפרוע חלק מהלוואת הפיתוח שאין בגינה עמלת פירעון מוקדם. כמו כן, סילוק הסך של 3.7 מיליון ש"ח יחזיר לתקציב השוטף סך של 450 אלף ש"ח אשר יאפשרו לעירייה הרחבת הפעילויות בהתאם לסעיפים המתונים. לצורך סילוק ההלוואה נדרשת מועצת העיר לאשר עדכון רישומי של הסעיפים התקציביים אשר אין להם השפעה על סך התקציב הכולל בפועל. מצורף פרוטוקול ועדת כספים ראשון 1/5/22, 2022 וסומן כנספח א'. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת עדכון סעיפים בתקציב הרגיל המאושר לשנת 2022 כדלקמן: סעיף מספר 232000800 הכנסות בנושא השבחה בסך 3.7 מיליון ש"ח, סעיף 994000691 הוצאות פירעון מוקדם בסך 3.7 מיליון ש"ח. הנושא נידון בוועדת כספים. נכון? אפשר להצביע בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, עדכון סעיפים בתקציב הרגיל המאושר לשנת 2022 כדלקמן: סעיף מספר 232000800 הכנסות בנושא השבחה בסך 3.7 מיליון ש"ח, סעיף 994000691 הוצאות פירעון מוקדם בסך 3.7 מיליון ש"ח.

סעיף מס' 3 - הדו"ח השנתי במתכונת רבעונית ל-31.12.2021 (לא מבוקר).

יעלה מקליס: סעיף מס' 3.

ויקטור ג'נח: לפני כן, נשלח לי עכשיו חידון התנ"ך. קודם כול, אף אחד לא ידע מזה. שנית, אני חושב שאם אתי פרץ מחזיקה את התיק, היא צריכה להיות גם במעמד. פה רשום "במעמד ראש העיר". עד מתי נמשיך לקבל את ההזמנות האלה? התיק הוא שלה, נטו. חידון התנ"ך, היא מחזיקה את התיק, אנחנו חברי סיעה, ואנחנו מקבלים הזמנה כזאת. זאת פעם ראשונה שאני רואה אותה. את יודעת מזה?

אתי פרץ: אני לא ידעתי ואני לא יכולה גם להגיע.

ויקטור ג'נח: יעלה, באמת, מתחיל להיות מאוס כל הדברים האלה, שאני מעיר כל ישיבה. יש מחזיקי תיקים, כבדי אותנו, תעשי לי טובה, כבדי אותנו. אנחנו מכבדים אותך, תכבדי אותנו לפחות בשם. אני לא רוצה את התמונה שלה, אבל לפחות את השם של אתי או של שימי או של יוסי, הסגנים, אבל לא יכול להיות שכל דבר שאת רוצה לעשות, זה במעמד שלך. אני רואה, בכל ההזמנות ששימי מוציא, את מופיעה במרכז, יחד עם מחזיקי התיקים. אני לא יודע מה אני אגיד לך, אני מאוד מאוד כועס על הדברים האלה שקורים.

אתי פרץ: לא צריך לכעוס, אפשר לדבר על זה.

גיל סימנהויז: בעניין חידון התנ"ך, מדובר בפעילות של אגף חינוך במסגרת פרויקטים חינוכיים, שלא קשורים לתרבות תורנית.

יעלה מקליס: אני בכלל לא ידעתי מזה.

אתי פרץ: אבל במצב מתוקן, זה כן צריך להיות קשור לתרבות תורנית.

ויקטור ג'נח: תתקנו את זה, זה חידון תנ"ך.

אתי פרץ: הדוברות אישרה את זה? זה לא צריך להיות ככה. חידון תנ"כי, אם אני הייתי עושה משהו שקשור לחינוך, אז לא הייתי מערבת אותם? אז זה לא צריך ליפול עליך, אולי זו טעות טכנית או משהו, אבל בחידון התנ"ך בעיר שלא עם המועצה הדתית?

ויקטור ג'נח: בחידון התנ"ך גם יום העצמאות שר הדתות נמצא שם, לא שר החינוך. שר הדתות נמצא, הוא נותן את השאלות. שר החינוך בכלל לא מופיע.

ויקטור ג'נח: טוב, תמשיכו לסדר היום. אני סתם הערה.

יעלה מקליס: שימי, מתי נתתם את זה?

שימי בונפיל: אז אני אגיד לכם. שלחה לי מירי מנהלת אגף החינוך, בסדר? כתבתי לה: "אפשר להפיץ?" אני מקריא: "לא, שימי יקירי, לצערי מספר המקומות מוגבל ומוגדר לפי בתי ספר". מי שרוצה לראות, אז-

ויקטור ג'נח: מה זה מוגבל?

אתי פרץ: אז אם לא שלחת לה את זה?

שימי בונפיל: למי? אמרה לי לא להפיץ. מנהלת אגף החינוך שולחת. הינה, כתוב, רוצים לראות את המצלמה? תסנכרנו ואחר כך תנסו איכשהו להפיל את זה עליי. לא ילך לכם.

יעלה מקליס: טוב, אף אחד לא יחשוד בי שאני רוצה למדר את חברי מועצת העיר.

אתי פרץ: אני בטוחה שלא, באמת שלא, אבל זו התנהלות.

(מדברים ביחד)

יעלה מקליס: טוב, הדו"ח השנתי במתכונת רבעונית ל-31.12.2021. שימי, אתה יכול לקרוא את זה, בבקשה? תודה. סעיף 3.

סעיף מס' 3 - דיווח על הדו"ח השנתי במתכונת רבעונית ל- 31.12.21 (לא מבוקר).

שימי בונפיל: (מקריא את הסעיף) - הדו"ח הסתיים בעודף שוטף של 774 אש"ח וזאת לאחר העברת סך 4,600 אש"ח לקרן עודפים והתייתרות הצורך בהעברת כספי קרנות מאושרים למימון התקציב הרגיל. עיקר העודף נובע מהסיבות הבאות: גביית ארנונה גבוהה מהאומדן בסך כ- 3.5 מ"ש"ח הנובעת מגביית ארנונת תע"א בשנת 2021 בגין 13 חודשים, 1-12/21 וכן 12/20, שיעור גביית ארנונה של כ- 94% הגבוה מהתחזית והכנסות מהשקעות העירייה שהיו גבוהות ביחס לאומדן בכ- 1.5 מ"ש"ח בשל עליית שוק ההון בשנת 2021. יצוין, כי בשנה זו העירייה פרעה את מלוא האג"ח באמצעות פקדון מובטח מכספי ההנפקה משנת 2006 וכן נטלה הלוואת פיתוח בסך של 10 מ"ש"ח.

מצורפים הדוח השנתי במתכונת רבעונית ל- 31.12.21 (לא מבוקר) ופרוטוקול ועדת כספים 1/22 מיום 1.5.22.

אורי שנהר: כמה התחזית?

שימי בונפיל: הייתה 92, התחזית.

גל לניאדו: ועכשיו עשינו 93.75 ל-2022.

יעלה מקליס: אני רוצה להגיד כל הכבוד לגזבר, ולכל הפעילות של הנהלת העיר, אני לא מדברת עלינו, אני מדברת על הצוות המקצועי שעשה עבודה מצוינת גם בסיפור הארנונה של התעשייה האווירית וגם בגביית הארנונה בשיעור גבוה מהתחזית, וגם ההשקעה החכמה בשוק ההון שהייתה מעבר לציפיות.

(מדברים ביחד)

סעיף מס' 4 - העברת סכום של 4.6 מיליון ש"ח מהתקציב רגיל לקרן עודפים.

יעלה מקליס: סעיף 4 - העברת סכום של 4.6 מיליון ש"ח מהתקציב רגיל לקרן עודפים. דברי הסבר. יוסי, אתה רוצה להקריא?

יוסי תזן: כנגזרת מתוצאות הדו"ח השנתי הבלתי מבוקר כאמור בסעיף 3 לעיל, העירייה מבקשת להעביר סך של עד 4.6 מ"ש"ח מהתקציב הרגיל לקרן עודפים. יש לציין, כי הדו"ח אינו מבוקר וכי הדו"ח המבוקר של העירייה ייצא רק בעוד מס' חודשים בהתאם ללו"ז עבודת רו"ח המבקר מטעם משרד הפנים, שאמון על הכנתו ועריכתו. הפרש העיתוי בין הוצאת הדו"ח במתכונתו הרבעונית לדו"ח מבוקר מביאים בדר"כ להפרשים מסוימים בין שני הדוחות. מסיבה זו מנוסחת החלטה כהעברת סך של עד 4.6 מ"ש"ח לקרן העודפים (יתכן שבדו"ח המבוקר יהיה סכום מעט שונה). לאחר העברת היתרה לקרן עודפים, תתקבל החלטה לגבי אופן מימושם במסגרת התקציב השוטף. מצורף פרוטוקול ועדת כספים 1/22 מיום 1.5.22 הממליצה על העברת היתרה לקרן עודפים.

גל לניאדו: מתקן - במסגרת התקציב השוטף או תקציב הפיתוח.

שמואל רוטמן: נכון.

יעלה מקליס: אוקיי, אז נתקן את זה.

יעלה מקליס: הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת העברת סך של עד 4.6 מיליון ש"ח מהתקציב הרגיל לקרן עודפים, וזאת בהתאם לתוצאות הדו"ח הרבעוני ל-31.12.2021. בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, העברת סך של עד 4.6 מ"ש"ח מהתקציב הרגיל לקרן עודפים, וזאת בהתאם לתוצאות הדוח הרבעוני ל- 31.12.21.

שימי בונפיל: ראש העיר, יש איזה ייעוד כלשהו לכסף הזה, או ש-?

יעלה מקליס: עוד לא.

סעיף מס' 5 - אישור חקיקת חוק עזר ליהוד-מונוסון (הריסת מבנים מסוכנים) התשפ"ב-2022.

שימי בונפיל: דברי הסבר - בתוקף סמכותה לפי סעיפים 249(13), 250 ו-251 לפקודת העיריות, ובכפוף לאישורי שר הפנים ושר המשפטים, מוסמכת מועצת עיריית יהוד-מונוסון להתקין חוק עזר בנושא אופן הטיפול במבנים מסוכנים ואף הריסתם במקרה הצורך. כיום, מחזיקה עיריית יהוד מונוסון בשני חוקי עזר ישנים ונפרדים בנושא: חוק העזר לדוגמא למועצות מקומיות (הריסת מבנים מסוכנים), התשל"ב - 1972, אשר אומץ על ידי המועצה המקומית יהוד (כתוארה אז) וחוק העזר לנווה אפרים מונוסון (מבנים מסוכנים), תשנ"ב - 1992. חוקי העזר הינם ישנים ונפרדים וקיים צורך הן לאחדם לחוק עזר אחד והן להתאימם לצרכים עכשוויים של הרשות בהתמודדות עם טיפול במבנים מסוכנים. בעיר יהוד - מונוסון, כמו גם ברחבי המדינה כולה, קיים מספר לא מבוטל של מבנים ישנים, שנבנו לפני עשרות שנים. במקרים רבים, בניינים אלו לא תוחזקו באופן נאות במהלך השנים על ידי בעלי הדירות, לרבות אי טיפול בנזילות, אי מניעת קורוזיה, אי טיפול בעמודים שניזוקו וכו', דבר שעלול להביא למצב בו קיימת פגיעה בשלד המבנה. הצעת החוק החדשה נותנת בידי מהנדס העיר כלים נוספים ומגוונים להתמודדות עם סוגיית המבנים המסוכנים, לרבות סמכות לדרוש מבעל בניין לדאוג לבדיקת המבנה, סמכות לדרוש תיקון ליקויים המסכנים את המבנה, סמכות להוצאת צו סגירה לבניין המהווה סכנה מיידית לדייריו ועוד. עיקרי החוק החדש: עריכת בדיקה של בניין הנחזה להיות מסוכן, בין ביוזמת בעל בניין ובין ביוזמת מהנדס העיר. במקרים בהם נמצאו ליקויי בטיחות בבניין, מהנדס העיר רשאי להוציא צו לביצוע פעולות להסרת הסכנה הנובעת מהבניין. מתן כלים נוספים למהנדס העיר לטיפול בבניין המהווה סכנה מיידית, לרבות הוצאת צו סגירת בניין, פינוי הדיירים, אטימת המבנה ואף הריסתו במקרים בהם הדבר מחויב המציאות. מתן סמכות למהנדס העיר לדרוש מבעל בניין, שמצבו דורש זאת, לערוך בדיקה של הבניין על ידי מהנדס מטעמו ולהמציא את הבדיקה למהנדס העיר וכן קביעת אגרת לבדיקת מבנה על ידי מהנדס. מצורפת הצעת חוק עזר ליהוד-מונוסון (הריסת מבנים מסוכנים) התשפ"ב - 2022. מסומן כנספח ג'.

יוסי חזן: מי ישלם על הבדיקה הזאת של המהנדס?

שימי בונפיל: מה, אנחנו נותנים את כל הסמכות למהנדס העיר?

שמואל רוטמן: בבית המשותף.

שימי בונפיל: אבל רק להבין, מה שונה מהנוסח הישן בנוסח החדש? מה השוני?

יעלה מקליס: שרית פה בדיוק בשביל לענות על השאלות האלה.

שרית קפלן: היום יש לנו שני חוקי עזר, כמו שקראת. יש לנו חוק עזר מאוד ישן שאומץ על ידי המועצה המקומית יהוד בשנת '72, ויש חוק עזר קצת יותר חדש במונוסון משנת '92. כמובן שצריך לייצר דין אחיד. עכשיו, אם נשווה את חוק העזר שהיום תקף ביהוד לעומת חוק העזר המוצע, אז שניהם למעשה נותנים כלים בידי העירייה להתמודד עם מבנים מסוכנים, להוציא צו, לדרוש תיקון ליקויים ובמקרים מסוימים אפילו להרוס, אבל חוק העזר החדש נותן כלים הרבה יותר מפורשים ומפורטים. לדוגמה, אם היום יש לנו מבנה מסוכן, אנחנו יכולים לדרוש בכתב לבצע עבודות לתיקון, להסרת הסכנה, וכמובן אם הסכנה לא תוסר העירייה רשאית לבצע את העבודות בעצמה, ולגבות את העלויות מבעל הבניין. אבל, מה שאין לנו היום זה סמכות לאטום, אני סבורה שיש לנו את הסמכות הזאת, היא פשוט מכוח הפרשנות והיא לא מורשת בחוק, לאטום את הבניין, לפנות את הדיירים, להרוס ללא אישור הממונה על המחוז. אם יש לי בניין שממש עומד להתמוטט אנחנו חייבים לפנות לממונה על המחוז ולבקש את האישור, ורק אז העירייה רשאית להרוס את המבנה, גם אם הוא ממש בסכנה מיידית. החוק החדש, כמו שפורט בהזמנה, נותן לנו הרבה יותר כלים להתמודד. למשל, אתר בנייה שמבוצעות בו עבודות בנייה, תוך איזושהי סכנה, למשל יש איזושהו עגורן שמסכן, או יש איזושהו רכיב בשלד שמסכן, יש לנו היום סעיף 5 לחוק המוצע, סעיף שבאופן מפורש נותן לעירייה כלים להתמודד עם הסכנה. נכון למצב החוקי היום, אם יש עגורן שעובר מעל גן ילדים או משהו דומה, אנחנו צריכים לפנות למשרד העבודה או לייצר כל מיני פרשנויות כדי להתמודד עם המצב הזה. החוק המוצע נותן לנו כלים גם לדרוש, גם לבצע במקרה שהדרישה לא מבוצעת וגם לגבות את ההוצאות ממי שלא ביצע. אני רוצה להדגיש שהאחריות לאחזקת בניין או מבנה במצב בטוח, להבטיח את שלום המחזיקים ואת שלום הציבור וצדדים שלישיים, היא של בעל הבניין, של בעלי הדירות. ולכן-

שמואל רוטמן: של הבעלים או המחזיקים?

שרית קפלן: של הבעלים.

שימי בונפיל: אבל פעלנו בוויצמן 5-3-1 באותה מידה לפני החוק הזה. בגלל זה אני רוצה להבין את השוני.

שרית קפלן: אז אני אומרת, המהות, הבסיס, היא אותה מהות. דרך אגב, היא קבועה בפקודת העיריות, העירייה חייבת לפקח על בניינים מסוכנים ולטפל במקרה של סכנה, אז המהות עצמה מצויה בשני החוקים, גם במוצע וגם בקיים. החוק המוצע נותן לעירייה הרבה יותר כלים להתמודד עם מצבים של בניינים מסוכנים, הכלים מפורשים בתוך החוק, לא נתונים לפרשנות, ולא חסרים מקרים בשנים האחרונות, גם בחולון וגם במקומות נוספים, שהעירייה הייתה צריכה פתאום לפנות דיירים, הייתה צריכה לעשות כל מיני דברים שלא כתובים היום בחוק שלנו, כמובן שאם חלילה צריך לבצע אותם מכוח הפרשנות, מכוח העובדה שלעירייה יש סמכות לדרוש ביצוע עבודות להסרת סכנה, אני סבורה שהיא גם יכולה לפנות דיירים, אבל החוק הזה בעצם מפרש את הכל, הוא קובע את הפרוצדורה לביצוע כל הדברים. למשל, לפני הריסה צריך להדביק צו, כמובן ניתן זכות שימוע לדיירים, אז כל מפורט פה והכל קבוע, יש גם אגרה של בדיקת בניין, אגרה של 3,000 ₪.

שימי בונפיל: שגם זה בעלי הדירות משלמים?

שרית קפלן: כן, כי זה בניין שלהם.

שימי בונפיל: וכיום אין את זה?

שרית קפלן: היום אין את זה.

חיים מימון: אגרה או שכר טרחה?

שימי בונפיל: 3,000 ₪ אגרה.

שרית קפלן: ברגע שמגיע מהנדס, אז העירייה כמובן משלמת לו כי הוא חיצוני. אז לפחות בחוק המוצע, אפשר יהיה לדרוש מהדיירים סכום-

חיים מימון: איך נקבע שלושת אלפים? למה לא עשרים אלף?

שרית קפלן: הוגשו לאחרונה חוקי עזר חדשים בנושא הזה במקומות אחרים בארץ, וזו האגרה שנקבעה בהם. זה כנראה בעקבות איזשהו תחשיב שאושר על ידי משרד הפנים, אז לכן לקחנו את זה מחוק העזר הזה.

חיים מימון: המהנדס זה מטעם העירייה או מטעם בעלי הבניין?

שרית קפלן: אם הוא מטעם בעלי הבניין אז כמובן שלא תידרש אגרה.

שמואל רוטמן: סליחה, זה מאפשר עדיין לעירייה לעשות את מה שעשתה קודם, אם זה בהחלטה, כמובן מבוססת, לשלם את זה בעצמנו?

(מדברים ביחד)

אמנון סעד: ויצמן, חייבתם אותם?

יעלה מקליס: כן, עבור העבודה הראשונה.

אמנון סעד: לא היה הסכם עם היזם שהוא ישלם את זה?

גל לניאדו: העירייה שילמה והיא חייבה אותו במלוא העלות.

יעלה מקליס: היזם אמר, שברגע שזה יעבור ועדה מקומית, הוא יחזיר את הכסף. זה מה שהוא אמר. גם "כתב" אמר ככה. אבל "כתב" אמר הרבה דברים.

אמנון סעד: אין לנו משהו רשום איתם? עם היזמים?

יעלה מקליס: מה? שהם יחזירו להם את הכסף? איך אנחנו יכולים? יותר מזה, אמרנו שאנחנו מוכנים בתקן 21 להתחשב בדבר הזה על פי חוק.

שימי בונפיל: רגע, אבל עדיין לא הבנתי מה השוני, כי פעלנו ככה לפני כן.

רוני חלמיש: חלק מזה זה פרשנות של הדברים.

שרית קפלן: העקרונות שקיימים היום בחוק קיימים גם בחוק המוצע, אבל החוק המוצע נותן כלים נוספים.

אמנון סעד: הוא מסדיר את זה. הוא מסדיר את זה בפועל. אני רואה. אני לא מתלהב מזה, אני אומר לכם את האמת. לראות פה כלי של הרשות כנגד מסכנים.

יעלה מקליס: גם צריך להבין שאנחנו רוצים לעזור, אנחנו לא יכולים לקחת אחריות. זה נכס פרטי, כשאנשים יקבלו דירות, הם לא יתחלקו עם העירייה.

ויקטור ג'נח: מי שגר בנכסים האלו, שהם עומדים ליפול, אלה אנשים שהם מעוטי יכולת. מי שיש לו כמה לירות יותר היה מזמן עובר. זאת אומרת, כל הבניינים האלו, גם ב"קדושי מצרים" וכל האזורים האלו, הם אנשים שלא מסוגלים אפילו לשלם ועד בית. את יודעת כמה משלמים ועד בית שם? 60 שקל. מה עושים איתם?

יעלה מקליס: ויקטור, זה לא משנה את העובדה, העובדה היא שבחלק מהבניינים עשינו, והעירייה מימנה, ובחלקם דרשה את זה מהדיירים ובחלקם לא דרשה את זה מהדיירים. עכשיו, בוויצמן, בוא נגיד את האמת, רוב הדיירים הם לא בעלי הדירות. רוב מי שגר שם הם לא הבעלים, מי שצריך לשלם את זה זה הבעלים, לא השוכרים. עכשיו, בחלק מהמקומות שעשינו, היזם עושה את החיזוקים. בחלק מהמקומות זה נשאר כחוב, שכמו שאמרו האנשים, ברגע שירצו להעביר את זה בטאבו, אז הם יצטרכו לפרוע.

ויקטור ג'נח: אני לא מדבר על איפה שיש התחדשות עירונית, אני מדבר על בניינים, כמו איפה שאני גר- **שימי בונפיל:** רגע, עשינו סקר למבנים מסוכנים.

ויקטור ג'נח: עשינו, עשינו סקר.

שימי בונפיל: כמה מבנים כאלה יש לנו?

יעלה מקליס: גמרנו את הסקר? לא גמרנו.

גיל סימנהויז: עשינו בערך 60% מהמבנים שסומנו ככאלה שדרשו בדיקה. בזמנו, מהנדס העיר הגדיר מה הם מבנים שנדרש לבדוק אותם - מבנים שנבנו לפני שנה מסוימת, עד גובה מסוים, רובם בתיים משותפים, לא צמודי קרקע, יש 213 מבנים, מתוכם 60% נבדקו ואין שם מבנה שהוכרז כמבנה מסוכן. איפה שנמצאו ליקויים אז יש טיפול כמו מוהליבר 8.

שימי בונפיל: עם התוספות שם, נכון? עכשיו, במקום שנביא אישור של הממונה על המחוז, מהנדסת העיר יכולה להחליט שמורידים לי את התוספת?

גיל סימנהויז: לא, קודם כול צריך לחזק.

שימי בונפיל: אין להם כסף לחזק. מה תעשה?

יעלה מקליס: הם מחזקים.

ויקטור ג'נח: העירייה מחזקת.

(מדברים ביחד)

ויקטור ג'נח: השאלה, מה קורה לבניין שבאמת נמצא באמצע. האם בודקים אותו שנה אחת וזהו, שנתיים? אנחנו בודקו נכון להיום, בהווה, אבל מה יקרה בעוד שנתיים? יש בדיקה כזאת? או שזהו, קבענו שהוא לא מסוכן, עוזבים אותו עד שפתאום הוא נופל. השאלה היא אם אחרי שנתיים- שלוש מגיעים אנשים לבדוק? כי הרי בשנייה יכול להשתנות.

גיל סימנהויז: קודם כול צריך לזכור, שהאחריות הגדולה היא על בעלי הדירות.

יעלה מקליס: נכון.

גיל סימנהויז: קודם כול, זה נכס שלהם.

ויקטור ג'נח: רואים שאתה גר באזור של עשירים. על מה אתה מדבר? אנחנו בשביל למצוא חבר ועד, שינהל את הוועד, לקח לנו שנה.

גיל סימנהויז: האחריות על תחזוקת בניין, היא קודם כול של בעלי הבניין. זה גם החוק קובע. העירייה מבצעת בדיקה. בהתאם לממצאי הבדיקה תחליט עם מהנדס העיר איפה צריך לבוא בעוד חצי שנה ואיפה לבוא בעוד חמש שנים-

יעלה מקליס: צריך לזכור, לחזור ולזכור, שהאחריות היא על בעל הנכס.

ויקטור ג'נח: זה אני מבין.

יעלה מקליס: עכשיו, עשינו, במקרה שהיה צריך התחשבות, ויקטור, מצאנו את הדרך להתחשב. אבל, בין אם על ידי לחץ על הזום, כמו במוהליבר, ובין אם על הדיירים עצמם. ובין אם זה שלא לחצנו בכלל, אמרנו ביום שתממשו-

ויקטור ג'נצ: אני מדבר על מתחם 10, כולו. הוא לא נמצא בתוכנית.

יעלה מקליס: למה לא?

ויקטור ג'נצ: לא נמצא. למה לא נמצא? כי אני יודע שהוא לא נמצא. זה שאת אומרת הוא עדיין לא נמצא, הוא עוד לא התחיל. אז לפחות בחמש עשרה שנים הקרובות לא יהיה שם.

יעלה מקליס: ויקטור, בחרתם יזם ואחר כך החלפתם אותו.

ויקטור ג'נצ: לא בחרו שום יזם, והיזם הזה לא יכול לבנות, 2600 יחידות דיור על שטח כזה קטן, אין לו תוספת. השאלה, עוד פעם, המתחם הזה, שנמצא "מרבד הקסמים", צבי ישי 16-18, צבי ישי 12-14, והחנויות, מישוהו בודק את זה? מישוהו בודק את זה? אני במקרה גר ב-16, כשאני יוצא מהבית, כל יום נופל עמוד, נופל משהו מהעמודים. כל יום מנורה על הרצפה, אני יכול לצלם לכם את זה. השאלה אם הוא היה נמצא בהתחדשות העירונית, ומרבד הקסמים בוודאי שלא יתנו שקל, וגם צבי ישי, איפה שאני גר, חוץ ממני אף אחד לא משלם ועד, אני חושב. השאלה מה אנחנו עושים במתחם הזה שהוא רחוק מאוד בשביל להתקדם.

שימי בונפיל: לצורך הדוגמה, נגיד אם עכשיו מהנדסת העיר, היא זאת שתקבע במקום הממונה על המחוז, היא החליטה לפנות עכשיו בית. אנחנו כרשות, מה אנחנו עושים עם הדיירים? אנחנו דואגים להם למקום חלופי? יש לנו איזו תוכנית מסוימת? מחר היא מחליטה לפנות בניין, מחר כי יש לה סמכות, אנחנו ערוכים לזה?

גיל סימנהויז: הכל נמצא ברצון הטוב של הרשות, אין חוק.

שימי בונפיל: לא, לא חוק, אני סתם רוצה לדעת.

יעלה מקליס: אין, גם בחולון, מה הוא נתן להם? שלושת אלפים שקל? שלושת אלפים שקל, זה מה שנתנו לחולון הגדולה.

גיל סימנהויז: אני חושב שקודם כול המעשים בפועל מדברים בעד עצמם. מה שהעירייה עשתה בוויצמן 5-3-1, בעלות של רבע מיליון שקל מדבר בעד עצמו, היא עשתה פנייה לדיירים, כשהובן שיש כאן איזושהי סכנה, אמנם לא סכנה מיידית לקריסה אבל כשנדרש חיזוק, העירייה ביצעה את העבודות, דרך אגב התושבים התנגדו, ואתה יודע שהתושבים התנגדו, ופנו באמצעות עו"ד נגד העבודות של העירייה, ואנחנו החלטנו בכל מקרה לבצע את העבודות, כי זאת אחריות כוללת שלנו לדבר, ומתוך ראייה אחראית שהמבנה הזה לא יקרוס וביצענו שם עבודות ברבע מיליון שקל מתוך התקציב העירוני. כשצריך לעשות אנחנו עושים. להגיד לך מה יקרה אם חלילה נגיע פה למצב של פינוי? נקווה שלא נגיע. בשביל זה אנחנו עושים את הביקורות, בשביל זה אנחנו ממשיכים ומבקרים את הבניינים כמו במוהליבר, שנמצאים שם ליקויים. אנחנו מלווים, כן טיפלו שם בביוב ובדברים שנדרשו להשלים. אני מקווה שלא נידרש לזה ועשינו גם בעבר אתה יודע, גם בוויצמן עשינו חיזוקים.

שימי בונפיל: ויצמן 59.

גיל סימנהויז: ערב סוכות, נכנסנו ועשינו שם חיזוקים, ערב ראש השנה, אני זוכר מי היה איתי גם, היינו בכצנלסון, בבדיקה בערב ראש השנה.

שימי בונפיל: נכון. כששלחנו את הסרטון.

גיל סימנהויז: אנחנו יודעים להגיע גם בערב חג וגם בערב שישי, ולעשות איפה שצריך לעשות. אבל בסוף אני אומר, ואמרתי לויקטור, האחריות היא קודם כולל היא של בעל הנכס.

ויקטור ג'נצ: זה אני יודע. אני שואל "מה קורה אם..."

יעלה מקליס: ויקטור, גם ב-עץ האפרסק 14, דרשנו מהיזם לעשות חיזוקים לפני שהוא מוציא את ההיתר. אוקיי?

שימי בונפיל: נכון

יעלה מקליס: אז אנחנו יודעים לטפל בזה, להתחשב.

ויקטור ג'נצ: אולי באמת הרעיון לחזור לתמ"א לאזורים האלה של מתחם 10, אולי לחשוב על זה.

יעלה מקליס: לא, זה לא-

ויקטור ג'נח: אולי לחשוב על זה. תמ"א 2, שהיא נותנת -

שמואל רוטמן: 38.

ויקטור ג'נח: כן. אז אני חושב שהפתרון של התמ"א נותן גם את החיזוק, צריך פשוט לארגן קצת, אם זה חניית, אם זה משהו. אבל היום הדבר היחיד, אני אשאל שאלה אחרת: למה אי אפשר לפצל מתחמים גדולים לשניים? או לשלושה?

יעלה מקליס: ויקטור, זאת שאלה תיאורטית.

ויקטור ג'נח: אל תענו לי מהשרוול. תחשבו על זה, אני, כשהתחלתי עם התמ"א 38 הראשונה, והתחלנו, כבר הגענו לטופ, פתאום החליטו שאין תמ"א. שני בניינים כאלו שנמצאים, או לדוגמה מרבד הקסמים, למה אי אפשר לעשות לו תמ"א? מה הבעיה? יש לנו שם חמש כניסות. חמש כניסות זה עשר דירות חדשות.

יעלה מקליס: ויקטור, חבל, זה לא המקום וזה לא הדיון, צריך לדון בזה עם אנשי המקצוע. ראינו שלמשל ב"מוזלים" היה כתוב תמ"א, ובדקנו את הנושא, והצוות הביא חוות דעת, והצוות בדק את חוות הדעת. והגענו למסקנה שזה לא מתאים. אז קיבלנו החלטה, בישיבה האחרונה בוועדת תכנון ובנייה, פה אחד, שאנחנו מעבירים את זה מסלול של פינוי בינוי עם קרקע משלימה. אז אנחנו יודעים -

ויקטור ג'נח: הפוך, אפשר לעשות?

יעלה מקליס: אני לא יודעת, זה תלוי ב-(לא ברור).

ויקטור ג'נח: אז תחשבו על זה בישיבות הנהלה, תעשו הפוך - מהתחדשות לתמ"א.

יעלה מקליס: ויקטור, יש לכל דבר יתרון וחסרון.

ויקטור ג'נח: ברור, אז בגלל זה יש אנשי מקצוע. אני לא יכול לקבוע.

יעלה מקליס: אוקיי, אף אחד לא נעול על שום דבר. מנסים לחשוב על דברים נכונים. בסדר? לתמ"א 38 יש יתרון, בתמ"א 38/1 בקלות הביצוע. אם יש בעיה, נשאר לנו הבניין הישן. בתמ"א 38/2 אתה הורס אמנם ובונה מחדש. אני יכולה להגיד לך שבעץ האפרסק למשל ב-14, הם רבים על התמ"א, והבתים במספרים הנמוכים יותר (עץ האפרסק 12-4) לוחצים לבצע פינוי בינוי. ויקטור, אני מציעה לא לנהל את הדיון הזה עכשיו אלא לנהל אותו לגופו של עניין.

ויקטור ג'נח: אין שום בעיה, אז תעשי ישיבה על זה.

יעלה מקליס: טוב. אז את זה סיימנו? אנחנו צריכים להצביע? מועצת העיר מאשרת את חוק העזר ליהוד מונוסון (הריסת מבנים מסוכנים) תשפ"ב - 2022 בנוסח המצורף. מי בעד? פה אחד?

אמנון סעד: אני נמנע.

יעלה מקליס: בכפוף לתיקונים שיידרשו, נוסיף ליועץ המשפטי, בכפוף לתיקונים שיידרשו על ידי משרד הפנים.

יעלה מקליס: אז מי בעד? כולם חוץ מאמנון? אמנון נמנע.

הצבעה:

בעד - 9 יעלה מקליס, שימי בונפיל, יוסי חזן, שמואל רוטמן, אתי פרץ, חיים מימון, ויקטור ג'נח, אורי שנהר, איציק לנדר

נמנע - 1 אמנון סעד

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את חוק העזר ליהוד-מונוסון (הריסת מבנים מסוכנים) התשפ"ב - 2022 בנוסח המצורף, בכפוף לתיקונים שיידרשו על ידי משרד הפנים.

הישיבה ננעלה.